Ч. 141. Субота 10 липня (27 червня) 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З парляментарних комісий. — Окупация Персиї. — Росийскі шпігуни у Франциї.

На засіданю субкомітету комісиї до справ державних урядників, в середу дня 7 с. м. заявив п. президент міністрів бар. Бінерт, що начерк закона в справі службової праґматики державних урядників ще сего року буде внесений в палаті. Мимо того, що начерк праґматики виготовлений центральним сюзом австрийских стоваришень державних урядників викликує деякі сумніви, чи правительство возьме участь в нарадах над ним.

Референт Страньский приняв з вдоволенем заяву бар. Бінерта і поставив внесене, щоби розправу над елляборатом центрального союза, признаним комісиєю за основу подрібної розправи, відложено аж до внесеня правительством заповідженого начерку закона.

П. Ґлекль домагав ся ще крім праґматики для урядників і прав державних слуг, на що відповів бар. Бінерт, що таке предложене внесе правительство. Вкінци принято внесене референта і п. Ґлекля.

В правничій комісиї предложив пос. Офнер звіт про зміни, які поробила палата панів в новелї т. зв. „lex Ofner“, принятій вже палатою послів. Ся новеля заводить зміну деяких постанов карного закона що до висоти квоти для означеня кваліфікациї злочину. Палата панів знизила висоту суми, яка кваліфікує проступок яко злочин.

Всї члени комісиї виступили против рішеня палати панів. Пос. Левенштайн заявив ся против сеї зміни тому, що она віднимає проектови всяке суспільне значінє.

Іменем правительства заявив ся за змінами міністерский радник Шоберт. Так само заявив ся за змінами і міністер справедливости ґр. Гогенбурґер.

В голосованю рішила комісия привернути назад давну форму новелї так, як приняла єї була вперве палата послів.

Росийске правительство повідомило держави окружником, що з причини революцийного неладу в Персиї признало конечним вислати до Ензелї полк козаків, баталїон піхоти і батерию артилериї, а командантови того віддїлу поручило удати ся на случай потреби до Тегерану, але боронити лише росийских підданих і взагалї Европейців, а зовсім не мішати ся до внутрішних справ перских. Таке запевнене не може очевидно заспокоїти тих, котрі побоюють ся забору північної Персиї Росиєю, а до занепокоєних в той спосіб належить Туреччина. Росия вже перед тим вислала до Персиї два віддїли, з котрих один вступив з Азиї Середної і займив Мешед, столицю провинциї сусїдуючої з Афґанїстаном, а другий значно від тамтого численнїйший війшов під командою ґен. Снарского з Кавказу, мнимо лиш на те, аби хоронити Росиян, торгуючих в Тебрисї, але пізнїйше займив цїлу провінцию урмійску, а відтак асербейджаньску, сусїдуючу з Туреччиною і від давна спірну між Туреччиною а Персиєю. Минувшого року, що за панованя султана Абдул Гаміда, Туреччина скориставши з заколоту в Персиї, вислала до Асербейджану войско, котре мало мнимо очистити той край з розбійничих шайок, а відтак уступити. Молодотурки по довершенім перевороті державнім сейчас відкликали ті войска, аби не мати з Росиєю прикростий, а вскорі відтак займив ту провінцию ґенерал Снарский. Так отже справдї всьо промовляє за тим, що Росия поволи переводить окупацию цїлої північної Персиї, що лякає Персів і Туреччину. Однак тяжко припускати, аби Росия наміряла там на довший час розгосподарити ся, бо на основі угоди з Анґлїєю територияльна цїлість Персиї запевнена, Росия може лише підперти

21)

Образки з подорожи по Америцї.

Після Т. Келїнґа, дра Лямпрехта, Урбана і др. зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Чайнетавн (Chinatown) — хіньске місто! Хто єго не видїв, не знає Ню-Йорка, а хто видїв лиш зверха, не має ясного о нїм понятя. Щоби же пізнати хіньске місто докладнїйше і бодай слабе виробити собі понятє о єго тайнах, треба хиба аж ужити помочи якогось добре в нїм обзнакомленого тайного аґента полїцийного. Але й той не в силї всего знати, а не то показати. Тайни сеї части Ню Йорка вийдуть хиба аж тоді зовсїм ясно на верх, коли хіньске місто будуть валити, що вже постановлено, щоби в сїм місци заложити другий парк, може ще красший як теперішний центральний. Але поки що чайнетавн має все ще своє значінє, а ось недавно убийством панни Ельзи Зіґелївної пригадало ся знову цїлому сьвітови. Отже придивім ся сему місту поки що зверха, розуміє ся не домам тут — бо на них крім бруду і нехарности нема нїчого незвичайного — але житю в нїм, так як оно представляє ся кождому, хто, не обзнакомлений з відносинами, перший раз тут заглядає.

Щоби побачити щось незвичайного, не треба в Ню-Йорку іти аж до театру. В хіньскім містї можна на неодно надивити ся. Онкль Сем[1]) не любить Джона Чайнімена, ба, не терпить єго до того степеня, що жовтим чужинцям відмавляє права горожаньства; та й не дивниця, бо сини царства небесного держать ся так уперто своїх домашних поганьских і варварских звичаїв, а притім заносять до нових міст молодої Америки таку нехарність, що мимо волї треба від них здалека держати ся. З тої причини не мішають ся они тут з білими людьми, лиш осїдають в окремих частях міста, котрі через то, що Хінцї держать ся тут своїх звичаїв і обичаїв, суть безперечно дуже інтересні, хоч для носа і ока не конче приятні.

В хіньскім містї недавно тому заворушило ся було незвичайно. Відбував ся похорон Ун Гунґа. Вже неодин похорон ішов тою самою улицею попри малї хати з паперовими вікнами і лїхтарнями на кладовище, де через короткий час спочивають тїла Хінців, заким їх перевезуть до рідного краю, бо лиш на ріднїй земли можуть они знайти вічний упокій, але такого похорону, як сей, ще тут не було, бо Ун-Гунґ був вельможа свого народу, проводир своїх земляків, князь між купцями і міліонер. Для того хоч він помер в Торонто, тїло єго перевезено до Ню-Йорку, щоби єго душу з відповідною парадою і після хіньского обряду вивели на цьвітисті стежки, на котрих духи єго предків могли би єго стрітити і повести перед сїм богів судьби.

Для Хінців розлука з житєм єсть предметом радости, але мимо того на домі жалоби повівав змий на жовтім поли, спущений до половини жерди, щоби й білі чорти довідали ся через то, що розстав ся з сьвітом великий чоловік. А в серединї було все пишно украшене і приготовлене до торжества радости. На стїнах висїли стяги з ясної шовкової материї з прекрасними вишивками, а із стелї звисали ріжнобарвні стяжки і ґірлянди. Навіть госгавз (сьвятиня) мусїла дати для окраси свою знадобу і лїхтарні та транспаренти.

В ночи перед похороном грала музика в цїлім хіньскім містї і не втихали кітликові бубни та задумчиві голоси там таму. Безчисленні ноги в полотняних черевиках з позагинаними до горн кінцями сунули ся по сходах до госгавзу, де хмари диму заслонювали поморщене, мудре лице Госа, до котрого підносила ся слїдуюча молитва:

„О великий Госе, дай, щоби душа нашого приятеля підняла ся до богів так, як підниманє ся отсей дим до тебе“. — Побожні, що один за другим били в ґонґ, котрого голос гомонїв аж на тамтім сьвітї, палили малї жовті паперцї напущені дорогоцїнними пахощами.

На другий день рано спішили Хінцї до

[1]) Uncle Sam — „вуйко Самійло“, жартоблива назва Американців, пішла від початкових букв U. S. скороченої назви Сполучених держав United States — Юнайтед Стейтс. Подібно жартобливо прозивають Американцї Хінців „хіньским Іваном“ Джон Чайнімен — John Chinaman.

шаха зі шкодою для перскої констатуциї і парляменту.

Відомий російский революционер, проживаючий в Парижи, редактор Бурцев, що в послідних часах прославив ся здемаскованем Азева, вислав перед кількома днями до францускосо міністра справедливости письмо, в котрім доносить, що Лякдезен або Гекельман, котрого в 1890 р. париский полицийний суд засудив заочно на пять літ тюрми за намову до динамітових замахів, є ідентичний з теперішним управителем російскої тайної полициї в Парижи Гардінґом, котрий називає ся також Петровский і Бейре і стоїть в близьких зносинах з директором францускої полициї Гамаром. Бурцев взиває міністра, щоби казав Гардінґа арештувати. На просьбу Бурцева звернув ся до міністра в тій самій справі також посол Жоре. Міністер відповів Жоресови, що не може нічого зробити против Гардінґа, бо кара, наложена на него париским судом, вже передавнена. Натомість, як доносять ґазети, президент міністрів Клемансо почав слідство в справі донесеня Бурцева.

Жоре має в парляменті порушити справу ревеляциї Бурцева і спитати ся міністра справедливости, чи позволить ще далї носити наданий ему францускими правительством кавалерский хрест почесної леґії.

Послїдним дїлом Гардінґа був видуманий атентат против Фалїєра і Клеманса в Ніцци. Гардінґ сам приготовляв атентат, щоби на тій підставі видалено з Франциї проживаючих там російских революционерів.

Новинки.

Львів, дня 9-го липня 1909

— **Відписанє податків** в разі елементарних нещасть. Податкова комісия в раді державній займала ся внесенем пос. Копа в справі зміни закона про відписуванє ґрунтового податку в разі елементарних шкід. Справоздавець вніс резолюцию, котра увзглядняє повисше внесенє і взиває правительство, щоби як найскорше предложило палаті відповідний проєкт закона. Представитель Міністерства скарбу згодив ся на ту резолюцию, але зазначав, що в теперішну хвилю фінансового положеня держави правительство не може пристати на зменшенє своїх доходів.

— **Практичний провідник** для науки релїґії в школї і в церкві. Уложив о. Евген Гузар. Друге доповнене виданє. Цїна 4 К без почтової пересилки. Набувати можна лише в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка у Львові, Ринок ч. 10.

— **Першу службу Божу** відспіває дня 11 с. м. о год. 10 зрана в тутешній Успеньскій церкві новопоставлений пресвитер о. Александер Ковальский. Отсим запрошує ся всіх знакомих на се торжество.

— **Дрібні вісти.** У Львові має бути заснована спілкова руска молочарня з гостинницею. — У Львові занедужало м. т. 21 осіб на шкарлятину. — Є. В. Цїсар затвердив вибір о. Йосифа Кучивського, гр.-к. пароха в Парищах, на заступника презеса ради пов. в Надвірній. — Зі Снятина доносять, що тамошний деревляний міст не вода зірвала, але его розібрано з причини перебудови на зелїзниї.

— **Репертуар** руского театру в Чорткові. (Саля „Сокола“. Початок о $7^1/_2$ вечером).

В суботу, дня 10 с. м. „Галька“, опера в 4 діях Ст. Монюшка.

В недїлю, 11 с. м. „Запорожець за Дунаєм“, народна оперета в 3 діях Артемовского, закінчать: „Вечерниці“, музичний твір Ніщинского.

В понедїлок, 12 с. м. „Вій“, фантастична оперета в 4 діях після повісти М. Гоголя переробив М. Кропивницкий.

— **Справа Боровскої.** Як доносять з Кракова судові лїкарі, котрі досліджували умовий та психічний стан Боровскої, скінчили свої досліди і мали видати рішенє, що Боровска нормальна і зовсім здорова.

— **Пригоди на зелїзници.** В Башни, цїшанівского повіта, в часї пересуваня возів на тамошній стациї зелїзничій дістав ся так нещасливо під колеса воза робітник Теоф. Ґофрик, що на місци погиб. Причиною нещастної пригоди була власна неосторожність Ґофрика. — В ночи з четверга на пятницю наїхав коло Замної води під Львовом поїзд на ідучого зелїзничим шляхом будника Тому Пристайка і убив его на місци. Погибший полишив жінку і 7 дрібних дітий.

† **Михайло Малецкий,** властитель більшої посілости в Угерцях коло Рудок, упокоїв ся дня 4 с. м. в 64 ім роцї житя. Покійний і за житя не жалував жертв на народні цїли, а умираючи записав цїле своє майно на ті цїли. З того 400 морґів землї вартости около 200 000 К одержала львівска „Просьвіта“. Запис „Просьвітї“ призначив покійник на ширенє кооперациї між сільским населенєм і на заснованє захоронки в Угерцях.

† **Помер** Григорий Іванець член Ради міскої в Сокали, один з найстарших членів „Просьвіти“, дня 6 с. м., в 64 ім роцї житя.

— **Вісти з рос. України.** Дня 13 м. м. уладжено в Миргородї заходом д. Сластьона і лїкаря Горянова вечер в честь Шевченка. Вечер — як пишуть — зробив гарне враженє. Хор під управою д. Горянова вивязав ся знаменито із своєї задачі. Співали також д. Лаппо Данилевска, артистка імператорских театрів, і д. Платонов, артист „русской опери“. Спів д. Платонова викликав несмак у слухачів та обуренє у тої частини публики, котра з пієтизмом відносить ся до вечерниць Шевченківских. Ого масні і двозначні пісні надавались більше до Colosse-ів. Живі картини і апотеози, ставлені д. Сластьоном, викликували бурю оплесків. Гарно також деклямував д. Пасїшниченко. Чистий дохід з вечера в квоті 159 руб. 62 к. призначено на памятник Шевченкови в Києві. — З приводу недалекого Полтавского торжества і приїзду царя до Полтави в цїлій полтавщинї пильно глядає полїция за „підозріними“ людьми і нелеґальною літературою. В самій Полтаві повно шпіонів московских і петербурских. По иньших городах Полтавщини полїция з наказу полтавского начальника жандармериї робить ревізиї. І так у д. Пасїшниченка в Миргородї, коли він деклямував на вечері Шевченківскім, полїция перевела у нього в дома ревізию, де, кажуть, знайшла прокламациї революцийні, але між тим і чорносотенні. Се клопіт і трудна розвязка для полїциї. Дальше дня 20 с. м. зроблено також ревізию у д. Одинокого в Сагайдаку і у д. Надї Пекур, курсистки в Єресках, де она живе на дачі. Перетрясли у неї все, переглянули всю переписку, але нічого нелеґального не знайшовши, списали протоколи і пішли з нічим.

— **З'їзд делеґатів читалень „Просьвіти“ тернопільского повіта.** Дня 29 червня відбули ся в салї „Рускої Бесіди“ в Тернополи збори делеґатів (около 40) читалень „Просьвіти“. По вступнім слові голови філїї терноп. дра Ів. Голубовича виголосив п. Залужний, управитель школи з Чернихова, виклад про „Садівництво і плеканє дерев овочевих у нас“. Бесїдник представив стан і розвій садівництва на Руси в давнинї і порівнуючи се занятє з иньшого

купелї, щоби приготовити ся до торжества та здоровили одні других торжественними словами: „Щасливий у богів і людий нехай буде Ун Гунґ, достойний син великого роду, котрий розпращав ся з нами“. Небавком гудїло як в улию. Мужчини в ріжнобарвних шовкових свитах з якимись дивними мечами, гелебардами і відзнаками спішили сусїдними улицями, з двірців надходили щораз нові і їх ведено на призначене для них місце процесиями, які поволи творили ся.

В домі жалоби лежало наряджене тїло, убране в зелену шовкову свиту, в чорнїй шапцї з синим ґузиком на середині, знаком подорожних, за котрого і Ун-Гунґа уважали у вітчинї; та й парасоля такого подорожного, майстерске дїло хіньскої штуки вишиваня на шовку, була розложена над домовиною. По обох боках стояло „коливо“ (лиш не таке як у нас) для покріпленя душі помершого, котра підчас своєї подорожи на тамтой сьвіт не сьміє голодувати: два поросятка, дві курки, два баранчики, риба з корінєм, сакі, хіньске вино, лїкер і фляшка з опіюмом, а то все на посудинах із срібла та старої хіньскої порцеляни. Двайнацять слуг Госа обійшли три рази домовину, покушали колива, напили ся сакі із срібних чарок а відтак посьвятили великого змія з паперу, призначеного нести воздухами душу Ун-Гунґа. Рівночасно викидувано з вікон на улицю довгі паски паперу, задруковані хіньскими буквами. А тоті паперцї були призначені для чорта. Хіньский чорт, бачите, має між иньшими й ту слабу сторону, що єсть безмежно цїкавий і обнюхує все, що ему попаде ся в руки, а записаний або задрукований папір мусить конче прочитати. Отже тоті задруковані паски паперу призначені на то, щоби его чимсь занятии, щоби він читаючи їх, забув напасти на душу помершого.

Наконець рушив похоронний похід. Попереду ішов один Хінець, що ніс стяг зі змієм; за ним ішла музика а за нею полякерований на біло караван з тїлом. За караваном вели улюбленого коня покійника а за конем ішло 30 Хінців у войсковій ноші, представляючих трийцять полків їх домашної армії, які сумували по смерти Ун Гунґа. Відтак поступало 500 Хінців, мужчин і жінок, а всї в легкім шовковім одїню мимо того, що на дворі була така студінь як би серед зими.

Що за дивний похід! Там можна було побачити маски і панцирні сорочки, сталеві шоломи і шапки з паперу а кождий із сумуючих ніс або якусь хоругов, або транспарент або якусь відзнаку, медведя, змия і т. п. на довгій жердцї. В своїм родї образ восточної пишноти на улицях новомодного міста! Як би не каравая, то можна би гадати, що то якась забава в мясницї, підчас котрої поперебирані люди ідуть в походї через місто, та й за таку взяли еї видцї на улицї. Була то розкіш для ню-йорских лобузів з улицї, котрі вигойкуючи і викрикуючи творили конець походу.

Таке видовище як повисше можна хиба лиш рідко коли побачити. За то сьвято хіньского нового року вабить до чайнстави, що року тисячі а тисячі цїкавих, котрі не зважають на то, що можуть там оглухнути або що вернуть з ограбованими до чиста кишенями. Хто ще ніколи сего торжества не видів, міг би гадати, що в хіньскім місті настав якийсь страшенний вибух, що горить цїле передмістє, такий тут настає гук і лоскіт, така пуканина і крики; хмари диму підносять ся аж до неба, закривають місце торжества і несуть ся аж наподальші улицї. То не легко виробити собі понятє о правдивім характері торжества хіньско-американьского нового року.

Із всїх вікон і нераз і з даху, звисають аж до самої землї ґірлянди, иноді й на метер в обємі, порсблені із самих штучних огнів, жабок та бомб. Підпалені на долинї запалюють ся одні від других, та роблять страшенний гук і лоскіт. Чути також вистріли з пушок або й з револьверів, з котрих найчастїйше стріляють до зелїзних дверий від склепів. Між тим жене сторожа пожарна, щоби в зародку пригасити то, що могло би викликати величезну пожежу. А полїция в виду того стоїть безрадна, або може глядить на то все з добрим зрозуміннєм, бо остаточно цїла ся комедия то нїчо иньшого як лиш друге поправне виданє американьского найбільшого сьвята в день 4-го липня.

В своїй вітчинї обходять Хінцї се сьвято скромнїйше. Але від чого у них розум і купецка проворність. Они розуміють то добре, що такий гокуспокус вабить людий і що то для них вийде остаточно в хосен, бо кождий схоче посидїти в „дійстно правдивій“ чайні, де побіч правдивих хіньских образів висять ще й посьвідки, котрі потверджають, що все тут, цїле урядженє так само „правдиве хіньске“, як і всї ті „незвичайно дешеві“ хіньскі вироби — роблені в ню-йорских фабриках.

(Дальше буде).

рода практичними занятями, як пр. ремеслом, та вичисливши користи і приємности, які гарно плекані дерева овочеві приносять в наших краях, пр. в Чехах, Віртембергії, заохотив зібраних делеґатів до піддержаня і розповсюднюваня сеї галузи рільництва, та подав деякі средства і способи, якими можнаб садівництво у нас піднести до давнійшого розцьвіту, або такого, в якім ми подибуємо его подекуди і у нас пр. в сторонах Заліщик і Сколього. Відтак подав п. З. кілька вказівок практичних при плеканю старших дерев овочевих, що перестають родити, або нидіють та усихають. Задля спізненої пори бесідник і в половині не міг вичерпати теми, та обіцяв ще і другий раз загостити та подати більше пояснень.

Між вступом викладу про садівництво а вказівками говорив о. Пл. Карпиньский про „Читальняні бібліотеки“. „Теперішні бібліотеки по читальнях наших є дуже бідні — найчисленнійшою є бібліотека в Бущеві, бо має около 500 книжочок, але і се є ще мало“ зачав о. К. та звернув увагу на T. S. L., яке всюда, де основує читальню, вивіновує єї в відповідну скількість книжок, се є, дає їй бібліотеку, яка стягає людий, бо цікавить. Тому повинні і виділи сельских читалень наших стреміти до основаня бібліотек, яких почином можуть все бути книжки даром одержані. Сі книжки треба бя однак в пошанівку держати, дати їх оправити і вписати в катальоґ, себто зладити спис, в якім кожда книжочка мала би своє число. До закупна в бібліотеку надають ся передовсім книжки поучаючі, як пр. Мик Арка са: Історія Руси, дра Ф. Евина Правотар та всілякого рода економічно-просьвітні книжки, а між тими в першій мірі такі, що поясняють спілки кооперативні.

Дешеві книжки має руске Тов. педаґоґічне (через філію „Просьвіти“, мож дістати 41 книжочок за 15 К), і видавнича спілка у Львові, кієвска „Просьвіта“, кієвский „Час“. Львівска „Просьвіта“ видає книжочки, Листки просьвітні, Письмо з „Просьвіти“ і „Руску письменність“. Недавно вийшли по руски дві книжочки, які нарід дуже а дуже радо читає, се є: Еркман Штаріяна „Оповіданя селянина“ і Т. Єжа „Вдосьвіта“. Кромі сего мож в бібіотеку дати і давні річники часописий, які читальня повинна переховувати. Др. І. Голубович зреасумовав в кількох словах оба виголошені виклади, вказав на великі користи з садівництва і пожиток з бібліотек та пожелавши делеґатам успішної роботи в тих двох напрямах по своїх селах, обіцяв в осени скликати знов такі самі сходини в цїли дальшого обговореня плеканя дерев, а також і наших справ, якими наш нарід живо займає ся.

— **Комітет першої хліборобскої вистави** в Стрию повідомляє отсим наші стоваришеня кредитові і торговельні, що згадані стоваришеня можуть взяти участь в виставі, надсилаючи ґрафічні таблиці свого розвою. Для згаданих стоваришень призначив виставовий комітет осібну салю, де сї ґрафічні таблиці, як і мапи будуть приміщені. Дотеперішні зголошеня на виставу є такі: Тов. „Сокільский Базар“ у Львові; о. Ів. Палій у Перевізци (жито, ячмінь і барабою); о. Иосиф Терлецкий з Бисович (бруков і бураки); о. Данило Бодревич з Порохника (ендейскі гуси, кури раси куропатвяків волоских і индики раси бронзової); п. Йосиф Левицкий зі Стрия (голуби); Інокентий Захаріїн з Дуліб (збірку насінь, гуси і кури); Іван Гавран з Завадова (крілики); Вол. Устеньский зі Львова (церковні річи); о. Ник Гошовский з Фалиша (меди); Ол. Жуковский з Станиславова (яблока харламівки і цісар Олександер); Йосиф Вітошиньский зі Стрілиск нов. (збірка овочів з садів селяньских зі Стрілиск нових і околичних сел, огородові ярини, овес, ячмінь, пільний горох, пастівні бураки, морков і голуби); о. Мирон Литиньский з Мужилович (питні меди); проф. Вол. Шухевич зі Львова надіслав більшу колекцию взорів паперових хрестиків до украшеня селяньских хат в селї Стриганцях, товмацкого повіта. Виставовий комітет звертає ся з просьбою до виставців, щоб зголошеня на виставу надсилали як найскорше, аби колиб салї „Народного Дому“ в Стрию показались за малими, міг оглянутись за иншими салями.

Перегиньско (долиньский повіт) і Небилів (пов. Калуш) вибрали вже місцеві комітети, що мають займити ся обісланем сеї першої хліборобскої вистави і збиранем датків на покрите видатків сеї вистави. Надіємо ся, що слідом тих місцевостий скрізь повстануть такі комітети. В Перегиньску вибрано до комітету пп. др. В. Чапельского, Льва Борачка, Йосифа Зальца і Волод. Чолія, а в Небилові головою п. Зубрея.

Телеґрами.

Відень 9 липня. Вчера вечером відбула ся конференция провідників клюбів. Постановлено, аби нинїшнє засїданє палати було замкнене сейчас по відкритю, а слідуюче аби установлено на второк, так, щоби дати час до переговорів між ріжними сторонництвам в справі уздоровленя парляменту.

Відень 9 липня. Korrespondenz Wilhelm доносить з достовірного жерела, що доси ще не видано остаточних рішень що до виїзду цісаря на літний побут до Ішлю. Вість, немов би монарх вже в суботу, т. є. завтра, мав виїхати до Ішлю, неправдива. Імовірно виїде цісар найвчаснійше в понеділок дня 12 с. м. рано.

Берлин 9 липня. Кн. Бiльов по уступленю буде мешкати в своїх добрах під Гамбурґом. Яко его наслідника уважають всі загально Тірпіца.

Константинополь 9 липня. В Адриянополи повішено 7 підофіцирів, яко участників цьвітневої революції.

Петербург 9 липня. Російский відділ козаків виступив в похід з Ензелї в глубину краю.

Надіслане.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненем чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **$2^{\underline{30}}$**, $5^{\underline{50}}$, 7·25, **$8^{\underline{55}}$**, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **$8^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{50}}$
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **$2^{\underline{15}}$**, 5·40, $10^{\underline{30}}$.
З Черновець: **$12^{\underline{20}}$**, $5^{\underline{45}}$*), 8·05, 10·20*, **$2^{\underline{05}}$**, 5·58, **$6^{\underline{40}}$**, $9^{\underline{30}}$.
*) Із Станиславова. *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, $11^{\underline{00}}$.
З Самбора: 8, 9·57, 2, $9^{\underline{00}}$.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50.
З Яворова: 8·05, 5.
З Вовкова: 1·35, 9·55.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 5·15, $10^{\underline{12}}$.
З Вовкова: 8·07 *), 1·19, 3·26 *), $9^{\underline{39}}$.
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Вовкова: 7·27 *), 1·01, 3·07 *), $8^{\underline{21}}$.
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^1/_5$ до $^{30}/_9$ 8·15, $8^{\underline{20}}$
„ $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
„ $^1/_7$ до $^{30}/_9$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^1/_5$ до $^{31}/_5$ 3·27, $9^{\underline{35}}$.
З Янова:
що дня: від $^1/_6$ до $^{30}/_9$ 1·15, $9^{\underline{25}}$,
в неділї і р. к. сьвята: від $^2/_5$ до $^{12}/_9$ 10·$\underline{10}$.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 $10^{\underline{15}}$.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 $11^{\underline{45}}$.
З Виник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **$12^{\underline{45}}$**, $3^{\underline{50}}$, **$8^{\underline{25}}$**, 8·40, **$2^{\underline{45}}$**, 3·30 *), $6^{\underline{12}}$, **7**, 7·35, 11·$\underline{15}$.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, $8^{\underline{00}}$, $11^{\underline{10}}$.
До Черновець: **$2^{\underline{50}}$**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), $6^{\underline{00}}$*), 10·$\underline{38}$.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, $6^{\underline{55}}$, 11·$\underline{25}$.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, $10^{\underline{45}}$.
До Сокаля: 6·14, 11·05, $7^{\underline{10}}$, $11^{\underline{35}}$ *)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, $6^{\underline{30}}$.
До Вовкова: 6·45, 2·35.

З „Підзамча“.

До Підволочиск: 6·35, 11, **2·31**, $8^{\underline{29}}$, $11^{\underline{32}}$.
До Вовкова: $5^{\underline{14}}$*), 7·13, 1·30*), 2·52.
*) лиш до Винник.

З „Львів-Личаків“

До Вовкова: 6·03*), 7·32, 1·49*), 3·14.
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, $8^{\underline{34}}$.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, $8^{\underline{34}}$.
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35.
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·37.
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 12/9 2·15.
До Винник що дня $5^{\underline{30}}$.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Науков. Товариства ім. Шевченка у Львові Ринок ч. 10 і в склепі Тов—а Взаімної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всіх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дітий.

Дітвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дітий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефунї 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. І. і ІІ. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. ІІ. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і ІІ. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове видане бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. ІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустині Азиї, ч. ІІІ. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і его славні подвиги, бр. 16 с.

III. Книжки для шкільної молодіжи і для народу.

Молитвенник народний, нове розширене видане по 50, 70 с. і 1 К.
Китиця желань, нове розширене видане, бр. 40 с., опр. 60 с.
Т. Шевченко: Кобзар для дітий, (друге попр. видане) бр. 30 с.
Гордієнко: Картагинцї і Римляне, бр. 40 с., опр. 60 с.
Мальота: Без родини, нове видане, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Днїпрова-Чайка, Коза-Дереза (дїточа оперетка) 1 К.
Др. О. Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства від XI.—XVIII. столїтя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Тарас Шевченко: Кобзар, бр. 2 К, опр. 2·50 К, опр. в пол. 2·70 К.
Др. Ів. Франко: Коли ще зьвірі говорили, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
В. Лебедова: Малі герої, бр. 50 с., опр. 70 с.
Ів. Спілка: На чужинї, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Катренко: Оповіданя, бр. 40 с., опр. 60 с.
Василь В—р: Подорож до краю лїліпутів, бр. 50 с., опр. 70 сот.
А. Кримский: Переклади, бр. 40 с., опр. 60 с.
Образки з історії України-Руси, бр. 50 сот.
Стефан Пятка: На прічках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Марта Борецка, трете видане, бр. 50 с., опр 70 сот.
Гр. А. Толстой: Казки, бр. 40 с., опр. 60 с.
О. Кониский: Поеми, бр. 30 с., опр. 50 с.
М. Вовчок: Інститутка, бр. 40 с., опр. 60 с.
Дивні пригоди Комаха Санґвіна, бр. 48 сот.
Малий сьпіваник, бр. 20 с., опр. 34 с.
Клявдия Лукашевич: Серед цьвітів, ком. в 2. діях, бр. 14 с., опр. 30 с.
Е. Ярошиньска: Друга китичка для малих дівчат, бр. 20 с., опр. 40 с.
Шекспір в повістках, бр. 30 с., опр. 50 с.
Королевский: Дві могилї, бр. 18 с., опр. 32 с.
Анґлійскі казки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Е. Ярошиньска: Повістки, бр. 24 с., опр. 40 с.
Віра Лебедова: Мами, бр. 20 с.
Др. І. Франко: Абу Казимові капцї, бр. 60 с., опр. 90 с.
Збиточник Ґумфрі (з анґлійского), бр. 70 сот., опр. 1 К.
Робінзон великий, бр. 1·50 К, опр. 1·80 К.
А. Глїбів: Байки, бр. 10 с.
Істория куска хлїба (з францускoго), бр. 50 с., опр. 70 с.
Збірка оповідань, бр. 40 с., опр. 60 с.
Кіплїнґ: В Джунґлях, бр. 1 К, опр. 1·30 К.
К. Гриневичева: Леґенди і оповіданя, бр. 30 сот., опр. 50 с.
І. Б. Двоножний зьвір, бр. 40 с., опр. 60 сот.
За Амічісом, переклав В. Шухевич: Записки школяря, бр. 40 с., опр. 70 с.
Джонатан Свіфт: Подорож Ґулївера до краю великанів, бр. 50 с., опр. 70 с.
Е. Ярошиньска: Заповіт (збірка оповідань), бр. 30 с., опр. 50 сот.
Уличник (з францускoго, перекл. А. Крушельницкий), бр. 1·10 К, опр. 1·40 К.
В. Чайченко: Олеся, бр. 10 с.
О. Федькович: Вибір поезий, додаток до ч. 24. „Дзвінка“.
„Дзвінок“, брошуровані річники по 4 К.
„Дзвінок“ „ „ з р. 1906 і 1907 по 6 К.
Японьскі казки, бр. 30 с.
Сору Кру, бр. 30 с., опр. 50 с.

Для Читалень!

Ще можна получити давнійші річники часописи „ДОБРИХ РАД“ за пів цїни. „Добрі Ради“ містять тисячі практичних порад для кождого, много рисунків та веселих приказок. 1 річник на пробу висилає за 1 К.

Ів. Данилевич, Стрілецкий Кут (Буковина).

Як плекати і доглядати садовину
коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителїв садів, селян, міщан і учителїв. З 21 рисунками в текстї

Написав Василь Породко.

Ціна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

Інсерати

до „Народної Часописи“ і Gazet-и Lwowsko-ї принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всї зелїзницї краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского, Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Найлїпше! Найтаньше! Найскорше!

переправляє до

АМЕРИКИ і КАНАДИ

М. Ґ. ФРЕЙДБЕРҐ

Головне бюро подорожи

АНТВЕРПІЯ	РОТТЕРДАМ
Van Leriusstraat 10.	Postfach 322
БЕЛЬҐІЯ	ГОЛЯНДИЯ.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).